

Hvad selve Ændringsforslaget angaar, er det første Stykke en Gentagelse af, hvad der findes i den nugældende Lov, og den højtærede Kirkeminister har jo i Bemærkningerne til Lovforslaget erklæret, at denne Passus kun er strøget, fordi den højtærede Minister betragtede den som overflødig. I øvrigt gaar Ændringsforslaget ud paa, at der skal foretages Sogneafstemninger med Hensyn til, om en Udstykning skal finde Sted, og at alle fuldmyndige Medlemmer af Sognemenigheden har Stemmeret ved denne Afstemning. Hvis saa et Flertal bestemmer, at Præstegaardene skal udstykkes, skal det ske efter Reglerne i Lov af 4. Oktober 1919; bestemmer et Flertal af Sognemenigheden, at Udstykning ikke skal finde Sted, kan Jorden bortforpagtes for et Tidsrum af indtil 8 Aar — en Rotation, som vi har den paa Østegnen —, og naar de 8 Aar er gaaet, skal der foretages en ny Sogneafstemning. Paa den Maade haaber vi fra Mindretallets Side, at vi kan skabe en Ordning, der kan hjælpe os udover de bestaaende Vanskeligheder. Det er muligt, at den ikke i første Omgang vil medføre Udstykning alle Vegne, men den vil sikkert medføre Udstykning i en hel Del Sogne dernede, og saa er Forholdet i øvrigt det, at Udstykningen, paa Grund af at de store Domænegaaarde udstykkes nu i disse Aar, ikke behøver at foregaa i et saa hurtigt Tempo. Jeg vil meget anbefale det høje Ting at vedtage dette Ændringsforslag. Vedtages det, betyder det, at vi kommer ind i taalelige Tilstande, at vi undgaar al Ophidselse dernede, og at vi navnlig ogsaa undgaar, at Menighedsraadene fremtidig udelukkende bliver valgt ud fra socialpolitiske Synspunkter, medens de kirkelige Synspunkter helt vil træde i Baggrunden. Jeg skal altsaa paa ny meget anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Ændringsforslag.

Holger Andersen: Det er desværre ikke lykkedes i Udvalget at naa til Enighed om dette for den nordslesvigske Befolkning saa overmaade vigtige Spørgsmaal, og det beklager jeg meget. Jeg maa for mit Vedkommende hævde, at det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, er en udstrakt Haand og tilsigter en Løsning, som kunde muliggøre fredelige Forhold paa dette Omraade i Fremtiden. Flertallet har imidlertid

ikke villet tiltræde dette Ændringsforslag, men har opretholdt det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag. Om dette skal jeg ikke udtale mig, da det har været Genstand for en overmaade indgaaende Førstebehandling i dette høje Ting, og jeg i enhver Henseende maa fastholde de Udtalelser, som jeg ved den Lejlighed fremsatte. Vi fra vor Side anser dette Lovforslag for et Indgreb i de sønderjydske Sognemenigheders lovlige Rettigheder, vi anser det for et Indgreb i den grundbogs-mæssigt fastslaaede Ejendomsret, og derfor er dette Lovforslag efter vor Opfattelse i Strid med Grundloven, og vi vil ikke kunne tiltræde det.

Hvad Flertallets Udtalelser i Betænkningen angaar, maa jeg sige, at den Begrundelse, der dér gives, i nogen Grad har overrasket mig. Det ærede Medlem, der talte paa Flertallets Vegne, gentog jo Udtalelsen i Betænkningen om, at Flertallet „maa fastholde som sin Opfattelse, at den sønderjydske Befolkning i Afstemningen for Genforeningen med Danmark frivilligt har givet sig ind under danske Love og Forhold, og at der som Følge heraf ikke kan være Tale om Krænkelse af en Ret, fordi Loven af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug, ligesom andre danske Love, bringes til Gyldighed for de sønderjydske Landsdele“. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gentog de Udtalelser, han fremsatte allerede ved Lovforslagets første Behandling, og som i Princippet ikke er Genstand for nogen Uoverensstemmelse i dette høje Ting, Udtalelser, der altsaa gaar ud paa, at man i videst mulig Grad maa ønske Ensartethed i Lovgivningen Nord og Syd for den gamle Grænse. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, i de Udtalelser, han for et Øjeblik siden fremsatte om, at det er ganske umuligt at se bort fra den forskellige historiske Udvikling, som i Aarhundreder har præget Landet Nord og Syd for Kongeaen. At Begivenhederne i 1920 nu pludselig med eet Slag skulde have skabt Grundlag for Indførelse af dansk Lovgivning paa alle Omraader i Sønderjylland, er en Betragtning, som jeg er ganske ude af Stand til at forstaa, ikke